

veiligheidshuis | district Heerlen

gemeenten Brunssum, Heerlen, Nuth, Onderbanken en Voerendaal

Vastpakken en niet meer loslaten

Jaarrapportage 2010

Inhoudsopgave

Voorwoord	4
Inleiding	5
Organisatie	8
Werkwijze	11
Resultaten 2010	13
Samenvatting en conclusies, ontwikkelingen en speerpunten	18
Bijlage 1: Samenwerkende partners	21
Bijlage 2: Recidive -83,3%	22

Voorwoord

Veiligheid. Voor de kwaliteit van een gemeente van onschatbare waarde. Daarom is het terecht dat veiligheid hoog op de politieke agenda staat. De politie moet in staat zijn om misdaden op te sporen. De rechters moeten ervoor zorgen dat overtreders worden gestraft. Dat is vanzelfsprekend. Maar het is net zo vanzelfsprekend dat we alleen echt een veilige stad krijgen als we de mensen die voor overlast en onveiligheid zorgen bij de hand pakken en niet meer loslaten. Zodat voorkomen wordt dat ze opnieuw de mist in gaan. Dat voorkomen wordt dat ze opnieuw voor overlast zorgen. Dat voorkomen wordt dat ze opnieuw slachtoffers maken. En dat ervoor gezorgd kan worden dat ze een nieuw perspectief krijgen.

In het werk van het Veiligheidshuis staat deze persoonsgerichte aanpak centraal. Een aanpak die alleen maar werkt als we het samen doen. Samen staan we sterk. Zeker als het om borgen van de veiligheid gaat. Samen bereiken we het meeste resultaat op het gebied van voorkomen, verminderen en terugdringen van overlast, criminaliteit en maatschappelijke uitval. Het Veiligheidshuis laat dit zien. Ook in Heerlen. Niet minder dan 34 organisaties werken samen. Van politie, gemeenten, Raad van Kinderbescherming tot GGD, Leger des Heils en de Mondriaanzorggroep. Allemaal spelen ze een rol om personen die voor overlast en onveiligheid zorgen bij de hand te pakken. Omdat we weten dat deze personen vaak meerdere samenhangende problemen hebben. Eén integrale aanpak gericht op de persoon is daarom cruciaal.

Het Veiligheidshuis Heerlen heeft in 2010 weer veel werk verricht. De effecten zijn niet precies in cijfers en getallen uit te drukken. Daarvoor is het werk van het Veiligheidshuis te bijzonder en de problemen van de personen die centraal staan, vaak te complex. Toch laten evaluaties positieve resultaten zien. Zo heeft onderzoek aangetoond dat bij mensen die integraal en intensief worden aangepakt het aantal processen verbaal met meer dan 80% is afgenomen.

2011 wordt voor het Veiligheidshuis een belangrijk jaar. Want hoewel het kabinet heeft aangegeven dat de Veiligheidshuizen belangrijk zijn, vervallen de financiële middelen die de gemeenten vanuit het Grote Stedenbeleid kregen per 2012. Daarmee zou wel eens een belangrijke drager van de Veiligheidshuizen kunnen wegvallen. Dat mag niet gebeuren. Zeker niet in een tijd waarin iedereen beseft dat het voorkomen van overlast, criminaliteit en onveiligheid van onschatbare waarde is.

Burgemeester van Heerlen, Paul Depla

mede namens de burgemeesters van Brunssum, Nuth, Onderbanken en Voerendaal

Inleiding

Het Veiligheidshuis, als netwerkorganisatie van deelnemende partners, heeft ook in 2010 hard gewerkt aan mens en samenleving. Naast het uitvoeren van de persoons-, systeem- en groepsgerichte aanpakken, stond 2010 in het teken van borging van een aantal zaken. Maar ook van verdere doorontwikkeling. Voordat we hier verder op inzoomen gaan we eerst kort in op de organisatie, de werkwijze van het Veiligheidshuis en de resultaten in cijfers.

Leeswijzer

De hoofdstukindeling van dit jaarverslag is te koppelen aan het model van input-throughput-output-outcome, zoals in onderstaand schema is weergegeven. Hoofdstuk 2 gaat in op de organisatie van het Veiligheidshuis. In hoofdstuk 3 is aandacht voor de werkwijze van het Veiligheidshuis. Hoofdstuk 4 presenteert de resultaten en effecten van het Veiligheidshuis. De effecten worden beschreven aan de hand van de resultaten van een wetenschappelijk onderzoek dat in de periode 2007-2010 uitgevoerd is in de zes Limburgse Veiligheidshuizen¹. Hier komt een antwoord op de vraag of de cliënten van het Veiligheidshuis inderdaad minder overlast en criminaliteit plegen. Hoofdstuk 5 bevat de samenvattende conclusies en speerpunten voor het jaar 2011 en daarna.

U treft in deze jaarrapportage vijf casusbeschrijvingen aan. Want cijfers zeggen veel, maar niet alles. De casuïstiek maakt inzichtelijk wat het Veiligheidshuis als samenwerkingsverband voor de cliënt of het cliëntensysteem betekent en wat dit voor de cliënten en voor de samenleving oplevert in het verminderen van recidive of overlast, maar ook maatschappelijke uitval.

De inspanningen van het Veiligheidshuis zijn onderdeel van het brede integrale veiligheidsbeleid, waarop gemeenten de regie voeren. De behaalde effecten kunnen dan ook niet enkel en alleen worden toegeschreven aan de bijdrage van het Veiligheidshuis. Ook andere lokale en districtelijke veiligheids- en leerbaarheidsprojecten dragen bij aan minder overlast en criminaliteit en een veiliger gevoel bij burgers.

¹ Vastpakken en niet meer loslaten. Een onderzoek naar de werkwijze en effectiviteit van zes Limburgse Veiligheidshuizen., P. PH. Nelissen, juni 2010

De verstandelijk gehandicapte Willem (37) zwerft al jaren door de binnenstad van Heerlen. Hij is verslaafd aan alcohol en drugs en heeft last van psychoses. Hij scharrelt zijn kostje bij elkaar met winkeldiefstal. Bedelen en wisseltrucs uithalen kan Willem ook als de beste, maar het winkelend publiek is niet bepaald gecharmeerd van zijn verwaarloosde uiterlijk en zijn dwingende optreden. Diverse hulpverlenende instanties hebben geprobeerd Willem op andere gedachten te brengen, maar dat wil maar niet lukken. Bij de politie staat Willem bekend als een lastig portret en aanhoudingen gaan doorgaans gepaard met het nodige duwen en trekwerk. Als Willem teveel overlast veroorzaakt, krijgt hij een gebiedsontzegging voor de binnenstad van Heerlen opgelegd, maar daar laat hij zich weinig aan gelegen liggen. Het regent boetes en werkstraffen en Willem komt in de gevangenis terecht. Maar hij staat binnen de kortste keren weer op straat en de ellende begint weer van voor af aan. Alleen dan een graadje erger, want Willem komt geen enkele afspraak met de reclassering na.

Het Veiligheidshuis grijpt in en zet alle bij Willem betrokken netwerkpartners uit zorg en justitie om tafel. Zo komt boven water welke boetes er nog openstaan en welke zaken er bij justitie lopen. Opname in een gespecialiseerde inrichting voor verslaafde geestelijk gehandicapten in Noord-Limburg komt in beeld als mogelijke oplossing voor Willem. De inrichting heeft een gesloten afdeling waar Willem behandeld kan worden én begeleid kan wonen. Ideaal, ware het niet dat dit instituut een enorme wachtlijst heeft. Maar het Veiligheidshuis laat zich niet uit het veld slaan en blijft alles uit de kast halen om Willem daar geplaatst te krijgen.

Met Willem gaat het intussen niet goed. In een gesprek met het Veiligheidshuis laat hij weten dat hij op deze manier niet verder wil leven. Hij is ernstig verzwakt en in de war. Het Veiligheidshuis besluit in samenspraak met de netwerkpartners om Willem meteen van de straat te halen. Om de tijd tot de opname in de inrichting te overbruggen, worden zijn boetes bij elkaar geveegd zodat Willem 14 dagen vastgehouden kan worden in het politiebureau. Zodat Willem even kan aansterken en iedereen om hem heen even op adem kan komen.

Op de dag van de intake bij de inrichting gaat Willem vrijwillig naar de afspraak, maar wat hij daar te horen krijgt over de behandeling bevalt hem niet en hij gaat er vandoor. Na een paar weken duikt hij op in de binnenstad van Heerlen en wordt hij weer door de politie opgepakt, maar zijn plek in de inrichting is inmiddels aan een ander gegeven. Het Veiligheidshuis start opnieuw de onderhandelingen op, weer wordt hemel en aarde bewogen om Willem een plek in de inrichting te bezorgen. Dat lukt uiteindelijk, Willem werkt dit keer ook mee, maar dan laat justitie weten dat Willem nog 72 dagen straf moet uitzitten. Dat zou betekenen dat hij zijn plek in de inrichting voor de tweede keer kwijt zou zijn. Het Veiligheidshuis regelt in overleg met de officier van justitie dat Willem zijn straf mag uitzitten in de inrichting.

Inmiddels gaat het met Willem naar omstandigheden goed.

Organisatie Veiligheidshuis

De organisatie van het Veiligheidshuis is in 2010 niet veranderd ten opzichte van de periode daarvoor. Het Veiligheidshuis werkt voor de vijf gemeenten in het politiedistrict Heerlen: Heerlen, Brunssum, Onderbanken, Nuth en Voerendaal. Het Veiligheidshuis richt zich vanaf medio 2010 naast de drie oorspronkelijke doelgroepen van het Veiligheidshuis, minderjarige veelplegers en notoire overlastveroorzakers, meerderjarige veelplegers en notoire overlastveroorzakers en daders van huiselijk geweld, ook op twee nieuwe doelgroepen. De eerste doelgroep die in 2010 is toegevoegd is die van het Stedelijk Kompas. Het betreft cliënten waarbij meervoudige problematiek aan de orde is, maar waarbij (nog) geen sprake is van (ernstige) overlast of criminaliteit. Doel is het voorkomen van (verdere) maatschappelijke teloorgang. Hiervan afgeleide doelen zijn het voorkomen van huisuitzettingen, elke dakloze een traject, dakloosheid als gevolg van detentie uitbannen, en het voorkomen van overlast. Net zoals bij het Jeugd preventie Platform (ook onderdeel van het Veiligheidshuis) het geval is, tracht het Veiligheidshuis met de introductie van deze doelgroep meer richting preventie op te schuiven. Daar deze aanpak op vooralsnog tijdelijke financiering is gestoeld, wordt in 2012 geëvalueerd of en op welke wijze de aanpak van deze doelgroep vanaf 2013 gecontinueerd gaat worden.

De tweede doelgroep die aan het Veiligheidshuis is toegevoegd is nazorg volwassen (ex-) gedetineerden. Grondslag hiervoor is een bestuurlijke overeenkomst tussen de VNG en de Minister van Justitie in 2009, waarbij de regie over de nazorg op vijf leefgebieden bij de gemeenten wordt belegd. Ook deze aanpak is in beginsel tijdelijk. Voor de uitvoering van deze nieuwe taak zijn voor de jaren 2010 en 2011 additionele rijksmiddelen aan de centrumgemeenten voor maatschappelijke opvang beschikbaar gesteld. Met de aanstelling van een coördinator nazorg in het Veiligheidshuis in oktober 2010 is een begin gemaakt met de uitvoering en (door)ontwikkeling van deze taak. Nazorg op alle leefgebieden werd al verleend aan diegenen die onder de oorspronkelijke drie doelgroepen vallen en door het Veiligheidshuis zijn of waren geprioriteerd. Vanaf oktober 2010 wordt gekeken naar alle volwassen (ex-) gedetineerden die na hun detentie naar het politiedistrict Heerlen terugkeren. Samen met de netwerkpartners wordt in beeld gebracht wie ondersteuning nodig heeft en van welke aard en intensiteit deze moet zijn. Vanuit het Veiligheidshuis wordt regie gevoerd op de nazorg. Ondanks dat dit niet met het rijk is afgesproken zal het Veiligheidshuis Heerlen ook de regie op de nazorg voor minderjarige (ex-) gedetineerden vorm gaan geven.

De coördinator nazorg kan op basis van de door het rijk beschikbaar gestelde additionele middelen tot eind september 2012 in dienst blijven. In het najaar van 2011 zal een eerste evaluatie worden opgesteld van de resultaten en effecten van de inzet op nazorg. Op basis van deze evaluatie zullen de gemeenten die aan het Veiligheidshuis Heerlen zijn gerelateerd een besluit moeten nemen over het al dan niet continueren van de nazorg aan (ex-) gedetineerden vanaf oktober 2012.

In het Veiligheidshuis werken 4 secretariaatsmedewerkers (waarvan één gedetacheerd vanuit het OM), één procesmanager/coördinator, 5 procesmanagers, een coördinator nazorg, en een manager. Verder zijn partnerorganisaties op één of meerdere momenten of dagdelen in het Veiligheidshuis aanwezig. Tenslotte is ook het Flexteam², waarmee een stevig samenwerkingsverband bestaat, in het Veiligheidshuis gehuisvest.

In de aansturing van het Veiligheidshuis is in 2010 niets veranderd. De structuur van aansturing op bestuurlijk, beleidsmatig en operationeel niveau is gelijk aan die van 2009. Wel is door het in dienst treden van een procesmanager/coördinator medio 2010 de operationele aansturing verdeeld tussen manager Veiligheidshuis en procesmanager/coördinator. Hiermee is de kwetsbaarheid van de manager, die ook nog landelijke taken heeft in het kader van het Grote Stedenbeleid, verminderd en is er ten alle tijden aansturing op de werkvloer aanwezig.

Ook in 2010 hebben zich nieuwe partners aan het Veiligheidshuis verbonden of uitgesproken dit begin 2011 te doen. Momenteel bestaat het netwerksamenwerkingsverband uit 34 partners.

Het Veiligheidshuis vormt sinds eind 2009 een structureel onderdeel van de gemeentelijke organisatie, dit ondanks het onafhankelijke karakter dat een netwerksamenwerkingsverband kenmerkt. De financiering van het Veiligheidshuis is voor 2010 en 2011 veiliggesteld door de gemeenten Heerlen, Brunssum, Onderbanken, Nuth en Voerendaal. Hierbij moet worden aangetekend dat het overgrote deel door de Gemeente Heerlen wordt opgebracht. Heerlen betaalt dit vanuit een specifieke rijksbijdrage die tot en met 2011 loopt, maar vanaf 2012 door het huidige kabinet is wegbezuinigd. In 2011 zal dus opnieuw naar de onderliggende financiering moeten worden gekeken. De partnerorganisaties dragen bij door middel van inzet van capaciteit. De Provincie Limburg draagt bij door middel van projectsubsidie. Deze is bedoeld voor de inzet van de programmamanager Veiligheidshuizen Limburg en voor het uitdragen van het concept en resultaten van de Limburgse Veiligheidshuizen. Daarnaast is de subsidie ook bedoeld voor het ontwikkelen en implementeren van een registratie en casusvolgsysteem, het actualiseren van convenanten, het ontwikkelen van communicatie-instrumenten en deskundigheidsbevordering. De subsidie loopt medio 2011 af. Het ziet er naar uit dat de programmamanager Veiligheidshuizen Limburg zijn werkzaamheden ten behoeve van de borging, uniformering en doorontwikkeling van de Veiligheidshuizen (in opdracht van de managers van de 6 Veiligheidshuizen) vanaf dat moment zal moeten staken.

² Het Flexteam pakt in Heerlen panden aan, waarbij sprake is van dealen, ernstige vervuiling, ongedierte en/ of geluidsoverlast.

Hans en zijn vier jaar oudere broer Giel wonen bij hun ouders in een buitenwijk van Brunssum. Als Hans twee jaar oud is, gaan zijn ouders uit elkaar omdat zijn vader de fles niet kan laten staan. Hans en Giel wonen sindsdien bij hun moeder. Maar als Hans 8 jaar is, overlijdt zijn moeder onverwacht en bij hun verslaafde vader kunnen de broertjes niet terecht. Ze gaan bij hun opa wonen, die het druk heeft met zijn handeltje in softdrugs en weinig tijd besteedt aan zijn kleinkinderen.

Als jonge puber krijgt Hans last van ADHD. Bij wijze van zelfmedicatie steekt hij regelmatig een jointje op uit opa's voorraad, daar wordt hij rustig van. Hij is dol op zijn oudere broer, maar die komt met de verkeerde vrienden in aanraking en glijdt steeds meer af. Op een kwade dag schiet Giel tijdens een drugstransactie twee mensen neer. Hij krijgt er levenslang voor. Giel wordt zo depressief in de gevangenis dat hij zich van het leven berooft. Hans stort in en er volgt opname in een inrichting.

De jaren erna staan voor Hans in het teken van delicten en gevangenisstraf, afgewisseld met depressiviteit, zelfmoordpogingen en opnamen in een inrichting. Hij groeit op tot een beer van een vent waarvan je zou verwachten dat hij wel tegen een stootje kan, maar in werkelijkheid kan Hans het leven niet aan. Na een gewapende overval wordt Hans in de laatste fase van zijn straf in de forensisch psychiatrische afdeling van Mondriaan geplaatst. Daar knapt hij aardig van op en als zijn straf erop zit, wordt hij in vrijheid gesteld.

In het Veiligheidshuis heeft het team netwerkpartners uit zorg en justitie onder regie van de Coördinator Nazorg ex-gedetineerden al vóór de vrijlating van Hans nagedacht over mogelijkheden en oplossingen, die ervoor moeten zorgen dat Hans niet meer terugvalt in zijn oude gedrag. Er is woontraining georganiseerd en het jongerenloket van de gemeente is ingeschakeld om samen met Hans een passend werk/leeraanbod te selecteren. Mondriaan zorgt voor ambulante behandeling en er is ook een maatje³ voor Hans geregeld, die hem ondersteunt in allerlei praktische zaken. Ook doet het maatje nu en dan gewoon iets gezelligs met hem, zoals een kop koffie drinken en een filmpje pakken. Hans heeft tot nu toe goed op alle ondersteuning gereageerd, al glipt er zo nu en dan nog een jointje tussendoor.

³ Maatjes zijn geselecteerde vrijwilligers die via het Maatjesproject beschikbaar worden gesteld. Reclassering Nederland organiseert het project en stuurt dit aan. Het Veiligheidshuis financiert dit vooralsnog.

Werkwijze Veiligheidshuis

In de werkwijze van het Veiligheidshuis zijn op hoofdlijnen geen veranderingen geweest. Wel op een aantal onderdelen. Het hoofdproces van het Veiligheidshuis, gericht op de doelgroepen meerderjarige veelplegers en notoire overlastveroorzakers, minderjarige veelplegers en notoire overlastveroorzakers (inclusief harde kernjongeren en de aanpak van overlastgroepen), en huiselijk geweld staat nog steeds min of meer ongewijzigd. Min of meer aangezien er wel kwalitatieve doorontwikkeling op de aanpak plaats heeft gevonden. Wel zijn er doelgroepen aan toegevoegd, te weten nazorg (ex-) gedetineerde volwassenen en de doelgroep met (complexe) multiproblematiek (in het kader van het zogenaamd Stedelijk Kompas).

Het hoofdproces van het Veiligheidshuis is de integrale persoons- of systeemgerichte aanpak voor de genoemde doelgroepen. Hierbij wordt ingezet op de verbinding tussen de justitie- en zorgketen of de verbinding binnen de zorgketen. De persoonsgerichte aanpak of systeemgerichte aanpak wordt ingezet als een cliënt of cliëntensysteem wordt geprioriteerd. Prioritering vindt plaats als er sprake is van meervoudige, complexe problematiek, overlast of criminaliteit of maatschappelijke uitval en stagnatie van het hulpverleningsproces. Het Veiligheidshuis neemt dan in de persoon van de procesmanager de regie over de casus over. Uitgangspunt hierbij is: vastpakken en niet meer loslaten totdat de cliënt of het cliëntensysteem⁴ hun leven zodanig op de rails hebben dat regie op het proces met de betrokken partners niet meer nodig is. Dit is over het algemeen een intensief en langdurig proces, waarbij sprake kan zijn van (tijdelijke) terugval, maar ook dan geldt het uitgangspunt van "vastpakken en niet meer loslaten totdat ..."

Naast het hoofdproces, de Integrale Aanpak (IA), zijn er nog een aantal andere processen die binnen de constructie van het Veiligheidshuis worden uitgevoerd. Zoals de meer justitieel getinte veelplegeraanpak voor meerder- en minderjarigen, het Justitieel Casusoverleg Huiselijk geweld, het Justitieel Casusoverleg Jeugd, het succesvolle op vroegsignalering en vroeginterventie gerichte Jeugd Preventie Platform, dat in 2009 en 2010 naast de oorspronkelijke individueel gerichte invalshoek ook een groepgerichte tak van sport heeft gekregen (groepen in beeld brengen en volgen, operationele regie voeren over plotseling opkomende onacceptabele jeugdoverlast vanuit groepen), het Trajectberaad, het Leerplichtoverleg en het Zorgoverleg Minderjarigen (zorgelijk verlopende trajecten bij minderjarigen met een justitieel kader). In 2010 kende het Veiligheidshuis tevens het Bilateraal Overleg Huiselijk Geweld, en het Operationeel Overleg Huiselijk Geweld. Deze zijn vanaf 2011 opgegaan in de vernieuwde werkwijze binnen de aanpak van huiselijk geweld.

⁴ Cliëntensysteem: alle betrokkenen bij een cliënt, doorgaans gezin en/of familie.

Geen dag zonder drama bij de familie Verjans. Moeder, vader en zoon Dennis (13) staan bij politie en hulpverlening bekend om hun hoog oplopende, lawaaijige ruzies in en rondom hun huis en de overlast die daarmee gepaard gaat voor de buurt. Na de zoveelste ruzie op straat heeft de politie er schoon genoeg van en meldt het gezin aan bij het Veiligheidshuis.

Het ligt er niet om wat het Veiligheidshuis door middel van onderzoek boven water haalt. Op verschillende leefgebieden gaat het fout met de familie Verjans. Moeder is een psychiatrische patiënt en ze is al een paar keer opgenomen in een inrichting. Uit onmacht maakt ze vaak ruzie met haar man en zoon. De schulden zijn torenhoog, in huis is het een grote puinhoop. Vader is net uit de gevangenis ontslagen en verslaafd aan softdrugs. Hij is een goede vakman en hij wil graag aan de slag, maar bij sollicitaties wordt hij telkens afgewezen. Dennis, met zware ADHD-problematiek, is compleet de weg kwijt. Hij is vaak getuige van de ruzies tussen zijn ouders en doet dan dapper mee. Hij is brutaal en hij heeft er een handje van zijn moeder te commanderen en dat levert weer conflicten met zijn vader op. De school ziet hij amper nog van binnen. De politie laat weten dat hij steeds vaker optrekt met jongens uit het criminele circuit die hem drugs laten koerieren.

Het Veiligheidshuis roept alle bij het gezin betrokken netwerkpartners uit zorg en justitie bij elkaar voor overleg. Uiteindelijk zitten er maar liefst 19 verschillende instanties om tafel, waarvan de meesten niet op de hoogte waren van elkaars activiteiten voor het gezin. Ter plekke wordt het aantal netwerkpartners teruggebracht naar het minimale om zo snel en zo efficiënt mogelijk met en voor het gezin te kunnen werken. Het Veiligheidshuis stelt samen met de overgebleven netwerkpartners een integraal gezinsplan van aanpak op, waarin de drie gezinsleden als gezin maar ook afzonderlijk ondersteuning krijgen aangeboden. De familie Verjans besluit mee te werken en binnen de kortste keren gaat het de goede kant op.

Zo krijgt moeder meer persoonlijke ondersteuning, ook in de relatiesfeer, en haar medicatie wordt beter afgesteld. Voor vader wordt er naast een baan ook ondersteuning vanuit verslavingszorg gezocht. Dennis woont tegenwoordig doordeweeks in een leefgroep, in de weekenden is hij thuis. Tot zijn eigen verbazing heeft hij het zeer naar zijn zin in de groep. Moeder moet er nog aan wennen dat ze haar zoon veel minder ziet, maar aangezien ze nu veel beter met hem kan opschieten, kan ze er mee leven. De sfeer tussen vader en moeder is ook een stuk verbeterd, er zijn geen ruzies meer en de politie is niet meer in beeld. Het Veiligheidshuis blijft voorlopig nog op de achtergrond de vinger aan de pols houden.

Resultaten Veiligheidshuis

Dit hoofdstuk gaat in op de resultaten van het Veiligheidshuis. In paragraaf 4.1 wordt gekeken naar het proces rond meldingen/mutaties die bij het Veiligheidshuis binnen komen (input). In paragraaf 4.2 staan de vervolgacties op deze meldingen/mutaties beschreven (throughput). In paragraaf 4.3 wordt het aantal cliënten dat binnen het Veiligheidshuis een traject/plan van aanpak krijgt in beeld gebracht. Dit aan de hand van de verschillende doelgroepen en de verschillende processen die in het Veiligheidshuis centraal staan (output). In paragraaf 4.4 worden een aantal doelgroepen en aandachtsvelden apart beschreven en de resultaten hiervan. Tot slot wordt in paragraaf 4.5 ingezoomd op de effecten, zowel cijfermatig als inhoudelijk.

4.1 Meldingen/mutaties aan het Veiligheidshuis (input)

Het gaat hier om de dagelijkse politiemutaties uit het bedrijfsprocessensysteem van de politie (BVH/BPS) die betrekking hebben op de doelgroepen, zoals in hoofdstuk 3 genoemd. Daarnaast betreft het meldingen van partnerorganisaties die een casus voorleggen aan het Veiligheidshuis. Ook betreft het alle meldingen die het Veiligheidshuis bijna dagelijks binnen krijgt over personen die in detentie gaan of zitten. Alle meldingen komen binnen bij het secretariaat en worden bekeken en geregistreerd. De secretariatsmedewerker zorgt er vervolgens voor dat iedere melding het juiste label krijgt, het naar de partners gaat die erbij betrokken zijn of zouden moeten worden, naar het relevante (casus)overleg gaat of naar de aan de cliënt gekoppelde procesmanager wordt doorgespeeld. Gezien de beperkte capaciteit bij het secretariaat is ervoor gekozen om nog geen tellingen van het aantal mutaties per doelgroep bij te houden. Uitzondering hierop is de mutaties binnen Huiselijk Geweld. Met de komst van het voor landelijk gebruik in ontwikkeling zijnde Generiek Casus Ondersteunend Systeem (GCOS) zal dit soort managementinformatie wel beschikbaar zijn. Invoering van dit systeem wordt voorzien in de loop van 2011.

Naast meldingen zoals hierboven benoemd komen er dagelijks ook veel vragen van partners binnen die betrekking hebben op kennis en ervaring van het Veiligheidshuis. Het

Veiligheidshuis wordt dus ook meer en meer een expertisecentrum voor partners. Deze werkzaamheden worden echter zo omvangrijk van aard dat besloten is om deze vanaf medio 2011 ook te gaan meten.

Naar aanleiding van het toevoegen van de twee nieuwe doelgroepen aan het Veiligheidshuis is in het najaar van 2010 besloten om de aanmeldingsprocedure op andere wijze te gaan organiseren. Deze nieuwe werkwijze van het op uniforme wijze binnenhalen, beoordelen en kanaliseren van mutaties en aanmeldingen is samen met de Veiligheidshuizen Maastricht en Sittard-Geleen ontwikkeld. Vanaf 2011 gaat deze in werking.

4.2 Vervolgacties op de meldingen/mutaties binnen het Veiligheidshuis (throughput)

In deze paragraaf staat de throughput binnen het Veiligheidshuis centraal. Het gaat hierbij om de vervolgacties die worden uitgezet op de meldingen en mutaties die binnenkomen bij het Veiligheidshuis. Ook met betrekking tot dit onderdeel is op basis van beperkte capaciteit bij het secretariaat besloten om deze vervolgacties nog niet cijfermatig bij te houden. Volstaan wordt met een procesmatige beschouwing. Ook hier geldt dat met de invoering van GCOS meer managementinformatie gegenereerd kan worden zonder dat dit zware administratieve gevolgen heeft. Binnengekomen meldingen worden waar mogelijk direct doorgezet naar partnerorganisaties of naar een combinatie van partners. Deze worden dan geacht om met de melding aan de slag te gaan. In de meeste gevallen krijgt het Veiligheidshuis terugkoppeling van wat er met de melding is gedaan. Daarnaast zijn er meldingen die een korte interventie vragen (de zogenoemde quick wins, het even lostrekken van een vastgelopen casus), meldingen die doorgeleid worden naar een (casus)overleg binnen het Veiligheidshuis en meldingen die aanleiding geven tot prioritering voor de zwaarste en meest integrale aanpak binnen het Veiligheidshuis: de Integrale Aanpak. Meldingen kunnen niet alleen leiden tot, maar ook betrekking hebben op cliënten die al in een casusoverleg aan de orde zijn of al geprioriteerd zijn.

4.3 Aanpakken en trajecten binnen het Veiligheidshuis (output)

In deze paragraaf zoomen we in op de output van het Veiligheidshuis, ofwel het aantal cliënten dat in een aanpak zit of een traject volgt in het veiligheidshuis.

TTabel 1: Aantal personen in aanpak of besproken in 2010, naar gemeente.

Soort aanpak	Heerlen	Brunssum	Onderbanken	Nuth	Voerendaal	Totaal
Integrale Aanpak ⁵	111	10	4	3	3	131
Veelplegeraanpak Meerderjarigen	84	6	1	3	1	95
Veelplegeraanpak Minderjarigen	9	4	0	0	2	15
JCO Jeugd	240	53	13	21	11	338
Zorgoverleg Minderjarigen ⁶	22	-	-	-	-	22
Trajectberaad ⁷	21	-	-	-	-	21
Leerplichtoverleg	80	31	2	9	4	126
Jeugd Preventie Platform ⁸	5230	nvt	nvt	nvt	nvt	5230
Bilateraal overleg Huiselijk Geweld	41	11	3	9	2	66
Operationeel Overleg HG	30	8	0	3	1	42
JCO HG	143	36	2	14	7	202
Huisverboden ⁹	24	6	0	7	2	39
Nazorg (ex-) gedetineerden ¹⁰	326	46	12	13	11	408
Slachtofferhulp	1615	395	86	169	106	2371
Totaal:						9106
Mutaties HG ¹¹	886 ¹²	193	22	48	41	1189

5 Dit betreft de actieve casussen in 2010.

6 Cijfers worden door partner niet per gemeente aangeleverd, slechts per politiedistrict.

7 Cijfers worden door partner niet per gemeente aangeleverd, slechts per politiedistrict.

8 Het JPP werkt slechts voor de Gemeente Heerlen. De andere gemeenten hebben hun eigen structuren.

9 Aan huisverboden zit een integrale aanpak vast, die over minimaal 2 personen gaat.

10 Dit betreft het aantal uitstromingen na detentie. Veelplegers zitten vaak meerdere malen per jaar gedetineerd. Nazorg is in ontwikkeling, wat betekent dat deze nog niet op alle leefgebieden sluitend is.

11 Dit betreft politiemutaties die in 2010 aan het Veiligheidshuis zijn gemeld.

12 Inclusief 20 zonder vaste woon- of verblijfplaats.

4.4 Effecten van de aanpak van het Veiligheidshuis

Deze paragraaf gaat in op het effect van de aanpak in het Veiligheidshuis. Het is moeilijk om de aanpak in effecten te meten. Verhalen vertellen vaak meer dan cijfers over het effect. Zeker waar het gaat om een kwalitatieve, intensieve en vaak langdurige aanpak. Toch kunnen we iets over het effect van de aanpak in het Veiligheidshuis zeggen. Hiervoor grijpen we terug op het wetenschappelijk onderzoek dat in de periode 2007-2010 door Nelissen is gedaan in de zes Limburgse Veiligheidshuizen naar het effect van de aanpak van het Veiligheidshuis op geprioriteerde personen vanuit de doelgroepen volwassen en jeugdige veelplegers, plegers huiselijk geweld en overlastplegers. Het onderzoek van Nelissen is alleen gericht geweest op de zogenaamde Integrale Aanpak, de zwaarste en meest integrale aanpak die het Veiligheidshuis kent. Het onderzoek heeft geresulteerd in het rapport "Vastpakken en niet meer loslaten".¹³

Nelissen zegt het volgende in zijn rapport: "De belangrijkste conclusie is dat het Veiligheidshuis werkt zoals bedoeld." Dit schrijft hij toe aan de volgende aspecten:

- De samenwerking tussen partners is sterk verbeterd.
- Informatie wordt meer en sneller gedeeld.
- Door transparantie knelpunten beter in zicht.
- De klant komt en blijft in beeld en de boodschap is: we laten je niet meer los zolang jij de samenleving overlast bezorgt.
- Veiligheidshuis is meer en meer een vindplaats cliëntinformatie, cliënten en partners.
- Justitie en hulpverlening krijgen meer begrip over en weer en zijn samen veel creatiever (out-of-the-box denken).
- Men blijft actiever betrokken bij een klant en reageert sneller en adequater op ontwikkelingen.
- Er is sprake van een verband tussen de inspanningen van het Veiligheidshuis en de vermindering van de problematiek en de recidive van cliënten.

- Het Veiligheidshuisprogramma draagt in belangrijke mate bij aan recidivevermindering. Veiligheidshuiscliënten recidiveren minder en/of later. Cruciale factoren hierbij zijn onder andere een ondertekend plan van aanpak en een betrokken casemanager.

Nelissen stelt vervolgens: "Zet men de maatschappelijke kosten van de criminaliteit die wordt voorkomen door het Veiligheidshuis af tegen de investeringen in het Veiligheidshuis, dan resulteert een positieve kosten-batenratio. **Elke euro die wordt geïnvesteerd in de aanpak van zeer actieve veelplegers, betaalt zich terug in een kostenbesparing voor de maatschappij van ruim 3 euro.**"¹³

Dat de aanpak ook op kwantitatief niveau zichtbaar is laat zich vanuit het onderzoek van Nelissen illustreren door naar het aantal processen verbaal (per maand) te kijken voordat iemand in de Integrale Aanpak wordt opgenomen, en dit af te zetten tegen het aantal processen verbaal (per maand) na het moment van prioritering. Bijlage 2 geeft hiervan een overzicht voor de IA-cliënten binnen het Veiligheidshuis Heerlen die door Nelissen in zijn onderzoek zijn opgenomen. Uit deze tabel blijkt dat het aantal processen verbaal per maand na prioritering met 83,3% afgenomen is, en dit terwijl er veel scherper op een geprioriteerde cliënt wordt gelet dan voor zijn prioritering.

¹³ Vastpakken en niet meer loslaten. Een onderzoek naar de werkwijze en effectiviteit van zes Limburgse veiligheidshuizen., P. PH. Nelissen, juni 2010

Rick (21) heeft een moeilijke achtergrond. Zijn vader en moeder zijn gescheiden toen hij 10 jaar was. Vader houdt zich bezig met drugshandel, moeder heeft psychiatrische problemen en leidt een chaotisch leven waarin blowen, drinken en gokken de hoofdrol spelen. Sinds de scheiding woont Rick bij zijn moeder in een zwaar verwaarloosd pand. Op zijn 15^e staat Rick al bekend als een minderjarige veelpleger, met brandstichting, dealen, diefstal, gokken en het uiten van bedreigingen op zijn kerfstok. Zijn gedrag wordt getypeerd als onbeschoft, opvliegend en agressief. Hij gebruikt softdrugs. De hulpverlening probeert contact te krijgen met Rick en zijn moeder, maar helaas wijzen ze alle ondersteuning af.

Als Rick 16 is, krijgt moeder een nieuwe vriend. De spanningen tussen de vriend en Rick lopen snel op. In een uit de hand gelopen ruzie steekt Rick hem met een mes en er volgt opname in een gesloten jeugdinrichting. Maar tijdens een verlof neemt Rick de benen. Na wat omzwervingen trekt hij bij zijn inmiddels weer alleenstaande moeder in. Beïnvloedbaar als hij is, laat hij zich door oudere jongens voor het karretje spannen en steelt motoren in opdracht. De school heeft hij al eeuwen niet meer van binnen gezien.

Zodra Rick door de politie wordt opgepakt wegens diefstal, grijpt het Veiligheidshuis in. Rick gaat terug naar de gesloten jeugdinrichting, maar op de dag dat hij 18 wordt, staat hij weer buiten. Zo is nu eenmaal de wet. Het Veiligheidshuis roept de bij Rick betrokken netwerkpartners bij elkaar en gezamenlijk stellen ze een plan van aanpak op: Rick krijgt een uitkering, er komt een verplicht werk- en leeraanbod van de gemeente en de politie blijft zijn handel en wandel zorgvuldig in de gaten houden. Maar Rick gaat weer bij zijn moeder wonen en binnen de kortste keren is het weer het oude liedje: hij houdt zich niet aan de bindende voorwaarden van het plan van aanpak en hij komt gemaakte afspraken niet na. Het Veiligheidshuis laat als repressieve maatregel zijn uitkering stopzetten.

Het Veiligheidshuis pakt door als Rick zich opnieuw meldt voor een uitkering. Hij krijgt een nieuwe kans, maar dit keer onder strengere voorwaarden. Daarnaast heeft het Veiligheidshuis een maatje voor hem gezocht, die Rick gaat begeleiden met allerlei praktische zaken. Maar het maatje fungeert ook als bril voor het Veiligheidshuis: hij toetst de verhalen van Rick en bewaakt alle afspraken. Zo ontstaat een duidelijker beeld over de zorgelijke thuissituatie, waarop het maatje en het Veiligheidshuis inspelen.

Op dit moment begint Rick voorzichtig bij te draaien, met name de inzet van het maatje heeft een hele positieve invloed op Rick. Zo is hij ingegaan op een werk- en leeraanbod, zoekt hij een nieuwe woonplek in een andere wijk en accepteert hij woonbegeleiding. Afspraken met zijn maatje en andere partners worden consequent nagekomen en van criminaliteit en overlast is geen sprake meer. Het Veiligheidshuis blijft Rick nog een tijdje volgen, tot duidelijk is dat hij zijn leven weer grotendeels op de rails heeft.

Samenvatting en conclusies, ontwikkelingen en speerpunten

5.1 Samenvatting en conclusies

In het Veiligheidshuis is in 2010 verder geïnvesteerd in het neerzetten en doorontwikkelen van de werkprocessen en het (steviger) betrekken van (nog ontbrekende) partners. Dit was nodig omdat er in 2010 en voorgaande jaren verschillende taken voor het Veiligheidshuis bijgekomen zijn en omdat bestaande taken en processen nog verder verbeterd konden worden.

In het najaar van 2010 is samen met de Veiligheidshuizen van Maastricht en Sittard-Geleen een uniforme verbeterde aanmeldprocedure ontwikkeld (screening, weging en routing van (aan)meldingen). Vanaf begin 2011 is deze in het Veiligheidshuis Heerlen geïmplementeerd. Werkenderwijs zal deze worden doorontwikkeld.

Daarnaast heeft het Veiligheidshuis extra coördinerende taken gekregen op het gebied van de nazorg voor volwassen ex-gedetineerden. Vanaf medio 2009 is een bescheiden begin gemaakt met de nazorgtaak, welke vanaf oktober 2010 sterk is geïntensiveerd met de komst van een (tijdelijke) coördinator nazorg. Ondanks dat dit niet met het Rijk is afgesproken zal ook de nazorg voor ex-gedetineerde jeugdigen worden meegenomen. De verdere doorontwikkeling zal in 2011 en 2012 gestalte krijgen.

Vanaf medio 2010 is de doelgroep die onder het Stedelijk Kompas valt aan het Veiligheidshuis toegevoegd. Het betreft casuïstiek met meervoudige problematiek waarbij (nog) geen sprake is van (notoire) overlast of criminaliteit. Met name casussen waarbij sprake is van ernstige maatschappelijke teloorgang worden opgepakt conform de methodiek van de Integrale Aanpak. Met name de samenwerking met het Flexteam is hierbij van groot belang gebleken¹⁴. Mede door deze ontwikkelingen heeft het Veiligheidshuis zich verder ontwikkeld naar een respectabel coördinatie- en informatieknooppunt, maar wordt ook meer en meer gebruikt als expertisecentrum van en voor partners.

Het afgelopen jaar is ook het moment geweest om het primaire inhoudelijke werkproces van het Veiligheidshuis, dat op zich al zeer succesvol is gebleken, nog efficiënter en effectiever te laten verlopen. Dit proces, waarbij het vooral om verdere doorontwikkeling van de Integrale Aanpak gaat, en waarbij de uitkomsten van diverse wetenschappelijke onderzoeken en de eigen ervaringen de basis vormen, is door de gezamenlijke Limburgse Veiligheidshuizen op uniforme wijze ingezet. Het jaar 2011 zal gebruikt worden om de verbeterde werkwijze verder te implementeren, waarmee nog meer effect van de Integrale Aanpak wordt voorzien.

¹⁴ Het Flexteam pakt in Heerlen panden aan, waarbij sprake is van dealen, ernstige vervuiling, ongedierte en/ of geluidsoverlast.

Terugkijkend naar 2010 kan worden vastgesteld dat er wederom meer personen in het Veiligheidshuis zijn besproken en al dan niet zijn voorzien van een (integrale) aanpak. Ondanks dat nog diepgaander onderzoek naar recidive-effecten gedaan zou kunnen worden, kan op basis van het onderzoek van Nelissen gesteld worden dat het Veiligheidshuis effectief is en vanuit maatschappelijk perspectief winstgevend is. Effectief omdat gebleken is dat het aantal processen verbaal per maand gemiddeld genomen met 83% afneemt na prioritering voor de Integrale Aanpak van het Veiligheidshuis. Maatschappelijk winstgevend omdat uit berekeningen van Nelissen blijkt dat één euro investeren in het Veiligheidshuis ongeveer 3 euro aan maatschappelijke kostenbesparing oplevert.

5.2 Ontwikkelingen en speerpunten voor 2011 en verder

Naast de in de vorige paragraaf besproken kwaliteitstrajecten, ontwikkelingen en speerpunten zijn er nog enkele van meer algemene aard die genoemd moeten worden.

Als eerste: blijven bouwen aan de samenwerking met partners. Het fundament is gelegd, maar door organisatieveranderingen, bezuinigingen etcetera blijft investeren in samenwerken noodzakelijk. Daar waar partners nog ontbreken of onvoldoende stevig verbonden zijn aan de werkzaamheden binnen het Veiligheidshuis zullen zij (nauwer) betrokken moeten worden. Van belang hierbij is dat partners ook hun interne processen aanpassen zodat effectieve deelname ook daadwerkelijk van de grond komt en iets bij gaat dragen aan het geheel. De ervaring leert dat vanuit het Veiligheidshuis doorlopend geïnvesteerd moet worden op het verbinden van de drie niveaus bij partnerorganisaties (operationele uitvoerders, tactisch- en hoger management). Tenslotte blijkt het in de praktijk ook nog steeds zo te zijn dat vanuit het Veiligheidshuis veel moeite moet worden gedaan om de partners aan de afspraken met betrekking tot de personele inzet ten behoeve van het Veiligheidshuis te houden.

Op landelijk en provinciaal niveau wordt kenbaar gemaakt dat er veel waarde wordt gehecht aan de Veiligheidshuizen. In het Regeerakkoord wordt gesproken over voortzetten en doorontwikkelen van de Veiligheidshuizen. Een belangrijke landelijke ontwikkeling die wordt voorgestaan is dat de veiligheidshuizen naast de persoonsgerichte aanpak ook meer groepsgericht en gebiedsgericht gaan werken. De focus moet blijven liggen op datgene waar het meeste effect te behalen is op het gebied van voorkomen, verminderen en terugdringen van overlast, criminaliteit en maatschappelijke uitval. Het Veiligheidshuis is in staat om in deze ontwikkeling mee te gaan, omdat de werkmethode in grote lijnen staat en in de praktijk breder toepasbaar is dan alleen op de geprioriteerde doelgroepen. Daarnaast is men op landelijk niveau bezig met het ontwikkelen van een registratie- en casusvolgsysteem (GCOS) voor alle Veiligheidshuizen. In 2011 draaien een aantal Veiligheidshuizen mee in de pilot van GCOS. Zodra de mogelijkheid zich voordoet zal ook het Veiligheidshuis Heerlen hierbij aansluiten.

Op een landelijke conferentiedag in september 2010 is door de experts met nadruk gesteld dat de Veiligheidshuizen "lean & mean" moeten blijven, met andere woorden: operationele samenwerking op het kleinst mogelijke regionale niveau. Dit waarborgt het beste de aansluiting op de lokale problematiek en de aansluiting bij de lokale partners en structuren. Het uitgangspunt is en blijft een klein, flexibel en slagvaardig Veiligheidshuis, waarbij de procesmanagers een coördinerende/regisserende rol hebben bij de integrale persoons- en systeemgerichte maatwerkplannen. En waarbij partners hun eigen rol en taak als uitvoerders (blijven) houden. De kracht van het Veiligheidshuis zit in de (fysieke) samenwerking en afstemming met en tussen de partnerorganisaties. Instellingen in de justitie- en zorgketen moeten vooral hun eigen werk blijven doen en daar waar een regisserende of coördinerende rol nodig is die zij in samenspraak niet zelf (meer) kunnen organiseren komt het procesmanagement van het Veiligheidshuis aan bod. Partners zijn dus eerst zelf aan de beurt, ook als het om afstemming en regie gaat. Te moeilijke, weerbarstige, vastgelopen, of bijzonder risicovolle casuïstiek kan worden opgeschaald naar het Veiligheidshuis. Het uitgangspunt van lean & mean betekent wel dat er uitgaande van de huidige capaciteit keuzes gemaakt moeten worden waar het Veiligheidshuis zich op moet richten. Er zal in 2011 nog intensiever gekeken worden naar wijzen waarop de juiste personen voor een door het Veiligheidshuis geregisseerde aanpak geselecteerd kunnen worden.

Daarnaast zijn er de vraagstukken van aansturing en financiering. Op welke niveaus wordt wat aangestuurd en hoe. Te onderscheiden niveaus hierbij zijn het strategische, tactische en operationele niveau. Dit vraagstuk is op dit moment onderwerp van gesprek bij de gezamenlijke Veiligheidshuizen in de Provincie Limburg.

Een ander vraagstuk betreft de financiering van het Veiligheidshuis. De landelijke overheid heeft zich uitgesproken voor voortzetting en doorontwikkeling van de Veiligheidshuizen, maar heeft daar nog geen middelen aan verbonden¹⁵. Sterker nog: de veiligheidsmiddelen die daarvoor tot nu toe aan de gemeenten van het Grote Stedenbeleid werden verstrekt komen als bezuinigingsmaatregel per 2012 te vervallen¹⁶. Daar komt nog bij dat er op alle fronten en bij alle organisaties bezuinigd moet worden.

Hoewel alle casuïstiek in deze jaarrapportage is ontleend aan de dagelijkse praktijk van het Veiligheidshuis, zijn de namen en leefomstandigheden van de cliënten gewijzigd om hun privacy te garanderen.

¹⁵ Op dit moment wordt van 7,7 miljoen euro gesproken die over 45 Veiligheidshuizen moet worden verdeeld.

¹⁶ Het betreft de Van Montfransgelden en de Leefbaarheids & Veiligheidsmiddelen, voor de Gemeente Heerlen bedraagt dit ongeveer € 739.000 per jaar waarmee o.a. een deel van de kosten van Veiligheidshuis, Flexteam, gebiedsgerichte aanpak risicogebieden en veiligheid in en rond scholen wordt gedekt.

Met John (21) gaat het op zijn 13^e helemaal fout. Hij blowt stevig, zijn vader pikt dat niet en tijdens een enorme ruzie steekt John zijn vader met een mes. Hij krijgt een PIJ-maatregel (TBS maatregel voor jeugd) opgelegd. Na afloop van de behandeling stelt de justitiële inrichting dat John toe is aan een proefverlof in de maatschappij. Voorwaarde daarbij is, dat er op voorhand een aantal zaken geregeld moet zijn, zoals een dagbesteding of werk, inkomen, begeleiding, urinecontroles en huisvesting. Het lukt de Reclassering niet om passende woonruimte voor John te regelen, hij wordt overal afgewezen wegens zijn verleden. Het Veiligheidshuis wordt ingeschakeld voor ondersteuning van het traject.

Het Veiligheidshuis overlegt met de woningcorporatie, de justitiële inrichting, de Sociale Dienst en de reclassering. Allen zijn het erover eens dat John veel heeft geleerd en dat hij een nieuwe kans verdient. In zijn persoongericht plan van aanpak komen stevige afspraken te staan: John moet eerst een baan zoeken en hij mag niet meer terugvallen in zijn verslaving voordat er een huis beschikbaar komt. De baan is snel gevonden, John kan aan de slag als glazenier. Dan komt er een woning vrij. De Sociale Dienst wil garant staan voor betaling van de borg van de nieuwe woning. Verslavingszorg en reclassering houden een vinger aan de pols. John werkt keihard in zijn nieuwe baan, het werk bevalt hem prima en hij kan het goed met zijn collega's vinden. Twee jaar gaat alles goed, maar toch blijft het Veiligheidshuis hem op afstand volgen in het kader van het traject Nazorg ex-gedetineerden.

Dan komt bij het Veiligheidshuis het signaal binnen dat John een nieuwe vriendin heeft, Tanja, die al een kind heeft uit een eerdere relatie. Ze is vrijwel meteen zwanger van John en het stel gaat samenwonen. Tanja heeft fikse schulden en John, die nog steeds werk heeft, probeert samen met Tanja de schuld af te betalen. Maar het groeit hen boven het hoofd en de spanningen lopen op. Ondanks hun pogingen om de problemen aan te pakken, komen ze in een neergaande spiraal terecht. Het Veiligheidshuis grijpt in en gaat weer met de netwerkpartners om tafel zitten om af te stemmen. Er worden afspraken gemaakt met de schuldhulpverlening, want het is niet de bedoeling dat John weer afglijdt en in de problemen komt.

De spanningen verminderen en als het zoontje van John en Tanja eenmaal is geboren, bemiddelt het Veiligheidshuis samen met een woningcorporatie bij de zoektocht naar een grotere woning. John gaat op aanraden van het Veiligheidshuis weer gesprekken aan met een psycholoog. Tanja volgt een speciale cursus voor tienermoeders. Intussen gaat het nog steeds goed met het gezin.

Partners

Veiligheidshuis Heerlen

1. Gemeente Heerlen
2. Arrondissementsparket Openbaar Ministerie Maastricht
3. Politie regio Limburg Zuid
4. Provincie Limburg
5. Bureau Jeugdzorg Limburg (incl. jeugdreclassering Limburg)
6. Justitiële Jeugdinstelling Het Keerpunt (incl. SEDNA)
7. Penitentiare Inrichting Limburg Zuid (Overmaze en De Geerhorst)
8. Raad voor de Kinderbescherming
9. Stichting Reclassering Nederland
10. Leger des Heils, Jeugd en Reclassering
11. Leger des Heils, Centrum voor Wonen, Zorg en Welzijn
12. Slachtofferhulp Nederland
13. Mondriaan Zorggroep (incl. Justitiële Verslavingszorg)
14. Bureau Halt
15. GGD Zuid Limburg
16. Stichting Huiselijk Geweld Zuid Limburg
17. Alcander
18. Gemeente Brunssum
19. Gemeente Nuth
20. Gemeente Voerendaal
21. Gemeente Onderbanken
22. William Schrikker Groep Jeugdreclassering
23. RIMO
24. Icarus
25. Stichting Blijf van m'n Lijf
26. Stichting Exodus Zuid-Limburg
27. Woningstichting Voerendaal
28. Gastenhof (onderdeel van de Koraalgroep)
29. Stichting MEE
30. Meander Groep, Gespecialiseerde Thuisbegeleiding
31. Meander Groep, Maatschappelijke Dienstverlening
32. RADAR
33. Centrum voor Maatschappelijk Werk & Welzijn Brunssum-Onderbanken
34. FPC De Rooyse Wissel / FPP De Horst

Recidive na prioritering in Veiligheidshuis: - 83,3%!

In deze tabel staat uitgewerkt dat het aantal processen verbaal per maand na prioritering met 83,3% is afgenomen, en dit terwijl er veel

scherper op een geprioriteerde cliënt wordt gelet dan voor zijn prioritering.

Verdachte	Doelgroep	PV's voor prioritering	PV ratio voor prioritering	Datum prioritering in Veiligheidshuis Heerlen	PV ratio na prioritering	PV's na prioritering
G	veelpleger	9	32,14%	01-05-07	9,09%	3
S	veelpleger	10	35,71%	01-05-07	18,18%	6
L	veelpleger	8	28,57%	01-05-07	9,09%	3
H	veelpleger	3	10,71%	01-05-07	9,09%	3
K	veelpleger	30	85,71%	01-12-07	15,38%	4
H	veelpleger	10	27,78%	01-01-08	28,00%	7
N	veelpleger/HG	2	5,56%	22-01-08	4,00%	1
R	veelpleger	2	5,41%	26-02-08	4,17%	1
N	veelpleger	7	18,92%	28-02-08	8,33%	2
S	veelpleger/overlast	25	65,79%	31-03-08	4,35%	1
K	veelpleger	21	52,50%	20-05-08	4,76%	1
H	overlast/crimi	8	19,51%	18-06-08	0,00%	0
H	overlast/crimi	3	7,32%	18-06-08	10,00%	2
M	veelpleger	2	4,55%	30-09-08	0,00%	0
K	veelpleger	8	17,78%	15-10-08	0,00%	0
T	veelpleger	4	8,33%	06-01-09	0,00%	0
S	veelpleger	12	25,00%	23-01-09	30,77%	4
G	veelpleger	3	6,25%	30-01-09	7,69%	1
W	veelpleger	4	8,16%	03-02-09	25,00%	3
R	veelpleger	5	10,20%	28-02-09	0,00%	0
S	overlast/crimi	8	16,00%	03-03-09	0,00%	0
S	veelpleger	15	30,00%	19-03-09	0,00%	0
P	veelpleger	6	12,00%	25-03-09	18,18%	2
H	veelpleger	13	26,00%	25-03-09	9,09%	1
C	overlast/crimi	2	3,92%	01-04-09	0,00%	0
K	veelpleger	13	25,49%	07-04-09	0,00%	0
P	veelpleger	3	5,88%	07-04-09	10,00%	1
K	veelpleger	2	3,92%	15-04-09	0,00%	0
K	overlast/crimi	5	9,43%	01-06-09	0,00%	0
K	veelpleger	8	15,09%	01-06-09	0,00%	0
K	veelpleger	5	9,43%	01-06-09	0,00%	0
C	overlast/crimi	2	3,77%	02-06-09	0,00%	0
B	overlast/crimi	7	13,21%	30-06-09	0,00%	0
J	veelpleger	7	12,96%	01-07-09	0,00%	0
H	veelpleger	3	5,36%	29-09-09	0,00%	0
T	veelpleger	11	19,30%	01-10-09	25,00%	1
D	veelpleger	1	1,72%	04-11-09	33,33%	1
Totaal:		287				48

Raadhuisplein 18 • 6411 HK Heerlen • Tel: 045-5605200 • Fax: 045-5605210
E-mail: info@veiligheidshuisheerlen.nl • Website: www.veiligheidshuisheerlen.nl

Dit project is mede gefinancierd door de Provincie Limburg

provincie limburg